

Zdieľanie nádeje

Ďakujeme za toto privítanie na krásnom a významnom mieste pre nás všetkých v CCIT: združenie, ktoré sa vždy snažilo, pokiaľ to bolo možné, striedať miesta „viac“ na západe a „viac“ na východe. Tento rok a je to pre nás niečo veľmi krásne, máme tú česť byť hostiteľmi v tomto dome, v rómskom pastoračnom centre gréckokatolíckej cirkvi.

Už pri včerajšej modlitbe sme si mohli vychutnať energiu a vízie, ktorú nám tu naši priatelia poskytli.

Aj takýmto spôsobom sme dali platnosť názvu, ktorý bol zvolený a ktorý budeme rozoberať a prežívať v rôznych jazykoch počas týchto dvoch dní, konferencie pri práci v skupinách, pri liturgiách: jednoducho *zdieľanie nádeje*. Nádej, ktorá je tak potrebná pre naše časy, ďaleko presahuje tému tohtoročného pápežského Jubilea. V skutočnosti by sa dalo povedať, že pre Jubileum bola táto téma zvolená práve preto, že ju potrebujeme. Naša zem, ktorá je spoločným domovom všetkých, je bohužiaľ zdevastovaná aj vojnami a ekologickou krízou. A my jej môžeme prinášať to málo čo máme - chlieb a ryby a to, čo predstavujú, ako to vidíme na stránkach evanjelia, a delíme sa o ne, aby sa rozmnožili. Nádej je niečo čo pochováva zbrane do zeme: pretože spoločne, s odvahou a niekedy aj s obavami očakávame to, čo nemáme. Sme takto zjednotení v usilovnom očakávaní, a to bez toho aby sme si chceli navzájom vládnuť, teda žiť spoločne bez arogancie.

Tu, na tomto mieste, užime si teda spoločne radostné a intenzívne chvíle; ako vždy budeme mať ťažkosti sa niekedy navzájom dorozumieť, ale aj táto námaha nás mnohému naučí. Budeme teda prežívať pomocou jednoduchých symbolov akúsi možnosť sveta, ktorý môže byť aj pokojný a takú Cirkev, ktorá dokáže byť ekumenická, a hádam aj takú, ktorá sa čím viac približuje ku svojej plnosti. Aj naše rozdiely môžu byť znamením pokoja, a zároveň sviatosťou spoločenstva, teda, že medzi nami môže byť prítomný Kristus.

Program máte v rukách a je zároveň premietnutý. Jednotlivé momenty budeme predstavovať priebežne.

Teraz je pre mňa potešením predstaviť vám otca Adama Kiełtka, ktorý je zároveň mojim kolegom na Teologickej fakulte Severného Talianska v Miláne. Otec Adam sa narodil v Gdansku a bol vysvätený v arcidiecéze Varšava v roku 2005. V teologických štúdiách pokračoval v Miláne, kde je od roku 2018 začlenený ako kňaz milánskej arcidiecézy a prednáša teológiu - zaoberá sa osobitným spôsobom náboženskou skúsenosťou. Jeho prednášku si vypočujeme na konferencii a už sa na ňu tešíme.